

El «Budokan» de Sanjosex

XEVI CASTILLÓN

El 1979, quan Carles Sanjosé tenia dos anys, el seu admirat Bob Dylan va publicar l'edició internacional del seu famós i controvertit doble en directe enregistrat al Budokan de Tòquio, que un any abans s'havia editat només per al mercat japonès. En els anys setanta, el disc en directe, millor si era doble, es va convertir en un pas gairebé obligat per a qualsevol músic o grup de rock que pensés mínimament en la posteritat (i en uns ingressos milionaris, amb una inversió relativament reduïda). Posteriorment, els ja clàssics *live* van anar perdent prestigi i vendes, amb algunes excepcions com ara els *unplugged* o acústics de la MTV, una moda a la qual també es va apuntar Dylan en els anys noranta.

Recentment, Sanjosex, el grup del bisbalenc Carles Sanjosé, ha publicat el seu primer disc en directe, amb un títol juganer com *La viu-viu (Sanjosex en concert)*, que és un resum esplèndid dels tres concerts que van tenir lloc els dies 26, 27 i 28 del gener passat a la sala barcelonina Luz de Gas, dins del festival Barnasants, com a cloenda de la llarga gira del seu tercer disc d'estudi, *Al marge d'un camí* (2010). Editat pel seu segell habitual, Bankrobber, el CD està ben farcit (gairebé 75 minuts de música) amb 18 cançons que representen força equitativament tota la discografia de Sanjosex: quatre temes de *Viva!* (2005), inclosos «De Girona al Japó» — la connexió Budokan?—, «Fem l'amor» i una antològica «Putà»; cinc cançons de *Temps i rellotge* (2007), com ara «Baix Ter Montgrí» i el «Perdó» final, i lògicament una presència més destacada del disc que es presentava en aquella gira, *Al marge d'un camí*, amb set composicions entre les quals no podia faltar «Bob Dylan», el seu cant d'amor al bard de Minnesota. El disc es completa amb la seva revisió lliure de la tradicional «Muntanyes del Canigó» i un poema

musicat de Miquel Martí i Pol, «Pico l'ullet», que Sanjosex va aportar al recent disc-llibre col·lectiu d'homenatge al poeta, *Tribut de sorra i fulles*.

Amb el suport d'uns músics esplèndids, que sense buscar el virtuosisme com a meta assoleixen un excel·lent nivell instrumental, Carles Sanjosé es reafirma en aquest disc com al més clàssic dels joves cantautors catalans de tradició rockera («bandautors» és el neologisme que intenta definir-los), preocupat no només per compondre bones cançons sinó també per presentar-les en directe amb una solemnitat i un ofici que trenquen amb l'actitud més transgressora de l'escena *indie* o alternativa amb la qual s'identifica habitualment Sanjosex per la seva vinculació a Bankrobber. Després de vuit anys «fent la viu-viu», el grup que ara completen Miquel Sospedra (baix), Pep Mula (bateria), Xarim Aresté (guitarres) i Richie Álvarez (teclat) es mostra al natural en aquest *live* sense conservants ni colorants, que ja és des de la seva aparició un document imprescindible per entendre aquesta nova edat d'or de la música en català, a través d'un dels seus personatges més singulars i brillants, un arquitecte i músic de la Bisbal d'Empordà anomenat, com el seu pare, també músic, Carles Sanjosé.

Aquest live sense conservants ni colorants ja és des de la seva aparició un document imprescindible per entendre aquesta nova edat d'or de la música en català

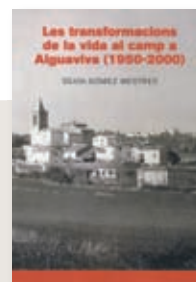

SANJOSEX

CD

**La viu-viu
(Sanjosex en concert)**

Bankrobber, 2012

GÓMEZ MESTRES, SÍLVIA

**Les transformacions
de la vida al camp a
Aiguaviva (1950-2000)**

Curbet Edicions, 2012. 82 p.

La recerca etnogràfica de Sílvia Gómez permet adonar-se de les transformacions agràries que ha patit la nostra societat en un poble concret, Aiguaviva. La desintegració del món agrari i el recull de les experiències conserven d'aquells temps a la memòria són els objectius del llibre.